

środki pozostałe Funduszu Rozwoju z okresów poprzednich.

§ 3. Ze środków Funduszu Rozwoju przywiezienemu zakładowi pracy może być udzielona pożyczka bądź dotacja z przeznaczeniem na finansowanie działań, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności.

§ 4. 1. Udzielenie pożyczki następuje na wniosek kierownika przywiezienia zakładu pracy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) określenie wysokości pożyczki;
- 2) określenie przeznaczenia pożyczki;
- 3) proponowany okres karencji oraz terminy spłaty pożyczki;
- 4) przewidywane rezultaty planowanego przedsięwzięcia.

3. Pożyczka może być udzielona do wysokości nieprzekraczającej kosztorysowej wartości przedsięwzięcia.

§ 5. 1. Pożyczki ze środków Funduszu Rozwoju są nieoprocenowane.

2. Pożyczki mogą być udzielane w transzach.

§ 6. Na wniosek pożyczkobiorcy można:

- 1) odroczyć termin spłaty pożyczki;
- 2) zamienić pożyczkę w całości lub w części na dotację.

§ 7. 1. Przyznanie dotacji następuje na wniosek kierownika przywiezienia zakładu pracy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) proponowaną wysokość dotacji;
- 2) określenie przeznaczenia dotacji;
- 3) przewidywane rezultaty planowanego przedsięwzięcia.

3. Dotacja może być przyznana do wysokości nieprzekraczającej kosztorysowej wartości przedsięwzięcia lub do wysokości poniesionych nakładów.

4. Przyznanie dotacji może być uzależnione od częściowego zaangażowania środków własnych przywiezienia zakładu pracy w realizację przedsięwzięcia określonego we wniosku, o którym mowa w ust. 1.

5. Decyzja może być przeznaczona na zrefinansowanie kosztów przedsięwzięcia już zrealizowanego w części bądź w całości przez przywiezieni zakład pracy.

6. Przywiezieni zakład pracy zwraca niezwłocznie tę część dotacji, której nie wykorzystał bądź wykorzystał niezgodnie z przeznaczeniem.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

Minister Sprawiedliwości: *A. Kalwas*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji Scentralizowanego Funduszu Rozwoju Centralnego Zarządu Służby Więziennej oraz zasad i trybu przyznawania pożyczek bądź dotacji przywiezienym zakładom pracy ze środków tego Funduszu (Dz. U. z 1999 r. Nr 3, poz. 28), które utraciło moc z dniem 1 stycznia 2005 r. na podstawie ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 273, poz. 2703).

870

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 6 czerwca 2005 r.

w sprawie opłaty ewidencyjnej

Na podstawie art. 80d ust. 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2, art. 97

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — administracja publiczna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 134, poz. 1436 i Nr 283, poz. 2818 oraz z 2005 r. Nr 19, poz. 164).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1451 i 1452, Nr 162, poz. 1568, Nr 200, poz. 1953 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 92, poz. 884, Nr 121, poz. 1264, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202 i Nr 90, poz. 756 i 757.

ust. 1 i art. 150 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym, zwanej dalej „ustawą”, oraz sposób wnoszenia tej opłaty;

- 2) tryb i zasady pobierania, ewidencjonowania, przekazywania i rozliczania opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2, art. 97 ust. 1 i art. 150 ust. 1 ustawy oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.³⁾) przez organy i podmioty zobowiązane do jej pobierania.

§ 2. Wysokość opłaty ewidencyjnej wynosi:

- 1) za wydanie:
- a) dowodu rejestracyjnego — 1 zł,
  - b) pozwolenia czasowego — 1 zł,
  - c) zalegalizowanych tablic (tablicy) rejestracyjnych — 1 zł,
  - d) nalepki kontrolnej — 1 zł,
  - e) karty pojazdu dla pojazdu samochodowego innego niż określony w art. 77 ust. 1 ustawy — 1 zł,
  - f) dokumentu stwierdzającego uprawnienie do kierowania pojazdem — 1 zł;
- 2) za wpisanie do dowodu rejestracyjnego przez uprawnionego diagnostę kolejnego terminu badania technicznego pojazdu — 2 zł;
- 3) za wymianę, na podstawie art. 150 ust. 1 ustawy, prawa jazdy lub innego dokumentu uprawniającego do kierowania pojazdami lub potwierdzającego dodatkowe kwalifikacje i wymagania w stosunku do kierującego pojazdem — 1 zł.

§ 3. 1. Zobowiązany dokonuje zapłaty opłaty ewidencyjnej, o której mowa w § 2, gotówką w kasie lub na rachunek bankowy organu lub podmiotu zobowiązanego do jej pobrania, zwanego dalej „pobierającym”.

2. Opłaty, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a—d i lit. f oraz pkt 2 i 3, wnosi się łącznie z innymi opłatami za wykonanie czynności, których dotyczą.

3. W przypadku wnoszenia opłaty ewidencyjnej, o której mowa w § 2, łącznie z innymi opłatami, na dowodzie wpłaty wyodrębnia się kwoty poszczególnych opłat.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 26, poz. 225, Nr 96, poz. 959, Nr 141, poz. 1492, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2778.

§ 4. 1. Pobierający odnotowuje opłaty ewidencyjne, o których mowa w § 2, pobrane i przekazane na rachunek bankowy pobierającego w prowadzonej w formie elektronicznej ewidencji pobranych i przekazanych opłat ewidencyjnych.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) w przypadku organów rejestrujących — tytuł pobranej opłaty ewidencyjnej i liczbę opłat pobranych z tego tytułu w każdym miesiącu;
- 2) w przypadku stacji kontroli pojazdów — liczbę pobranych opłat i numery rejestracyjne pojazdów poddanych badaniom technicznym.

§ 5. Pobierający do 10. dnia każdego miesiąca przekazuje opłaty ewidencyjne, o których mowa w § 2, pobrane w miesiącu poprzedzającym na rachunek bankowy Funduszu — Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców, o którym mowa w art. 80d ustawy.

§ 6. Pobierający opłaty ewidencyjne, o których mowa w § 2, na podstawie ewidencji pobranych i przekazanych opłat ewidencyjnych, dokonuje do 10. dnia każdego miesiąca rozliczenia pobranych i przekazanych na rachunek Funduszu, o którym mowa w § 5, w poprzednim miesiącu opłat ewidencyjnych i przekazuje to rozliczenie ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej.

§ 7. 1. Zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 30 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, przekazuje do 10. dnia każdego miesiąca opłaty ewidencyjne należne za miesiąc poprzedni na rachunek bankowy Funduszu oraz przesyła rozliczenie przekazanych opłat ewidencyjnych ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej.

2. Zakład ubezpieczeń, o którym mowa w ust. 1, ewidencjonuje w formie elektronicznej opłaty ewidencyjne.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.⁴⁾

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

R. Kalisz

⁴⁾ Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 grudnia 2003 r. w sprawie opłaty ewidencyjnej, o której mowa w przepisach ustawy — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 227, poz. 2254).